

**REAL
FILHARMÓNIA
DE GALICIA**

TEMPORADA
2024 - 2025
AUDITORIO DE GALICIA

DIRECCIÓN FUTURA

OBRADOIRO DE DIRECCIÓN

XOVES 12 DECEMBRO 2024

Auditorio de Galicia, 20.30 h

REAL FILHARMÓNIA DE GALICIA

Felipe Biesek, director

Matteo Dal Maso, director

Kinga Glowacka, directora

Josephine Korda, directora

Celia Llácer, directora

Benjamin Voce, director

JORDI FRANCÉS, director do obradoiro

PROGRAMA

RAQUEL GARCÍA-TOMÁS (1984)

Ceci n'est pas une valse

JOHANNES BRAHMS (1833-1897)

Sinfonía núm 2 en Re maior, op. 73

Allegro non troppo

Adagio non troppo

Allegretto grazioso (Quasi andantino)

Allegro con spirito

2

Duración aproximada do concerto: 75 minutos (sen pausa)

Pregámoslle ao público que non faga fotografías e que desconecte os teléfonos móbiles, reloxos, etc.

REAL FILHARMONÍA DE GALICIA

TEMPORADA 2024 - 2025

A Real Filharmonía de Galicia créase no ano 1996 en Santiago de Compostela, e ten a súa sede permanente no Auditorio de Galicia, na cidade de Santiago de Compostela. Está formada por cincuenta músicos de 17 nacionalidades diferentes. Baldur Brönnimann é, desde 2023, o seu director titular e artístico e Sebastian Zinca o seu director. Coa orquestra colaboran os máis destacados directores, cantantes e instrumentistas de todo o mundo.

A RFG está comprometida en achegar a música clásica a todo o territorio galego, aos públicos máis novos e destaca, ademais, o seu compromiso co patrimonio musical galego. Xestionada polo Consorcio de Santiago, a RFG está financiada pola Administración Xeral do Estado, a Xunta de Galicia e o Concello de Santiago.

VIOLÍNS I

James Dahlgren,
concertino
Adriana Winkler,
axuda de concertino
Ildiko Oltai **
Yulia Petrushevskaya
Michal Ryczel
Ilya Fisher
Daniel Kordubaylo
Anna Alexandrova
Victoria Jurov
Yiran Niu***

VIOLÍNS II

Nikolay Velikov *
Kiyoko Ohashi **
Enrique Roca
Helena Sengelow
Gyula Vadaszi
Elina Viksne
Irina Gruia
Pedro Budiño***

VIOLAS

Natalia Madison *
Ionela Ciobotaru **
Iriana Fernández
Oxana Bakulina
Nacho Marino
Anne Schlossmacher
Inês Fernando***
Xiana Baliñas***

VIOLONCELLOS

Barbara Switalska *
Millán Abeledo **
Manuel Lorenzo
Carlos García
Thomas Piel
Alexander Alexandrov***
Esther Fernández***

CONTRABAIXOS

Carlos Méndez *
Elina Viksne
Alfonso Morán **
Amador Del Pozo
Irene Sancho***

FRAUTAS

Laurent Blaiteau *
Belén Aragunde***

ÓBOES

Esther Viúdez*
Francisco J. Ruiz***

CLARINETES

Beatriz López *
Vicente López **
Erika García***

FAGOTES

Juan Carlos Otero *
Manuel Veiga **

TROMPAS

Jordi Ortega *
Xavier Ramón **
Alfredo Varela
Roi Guzmán

TROMPETAS

Ramón Llátser **
Victor Vilariño (R)

TROMBÓNS

Arturo Centelles (R)
Juan Luis Novo (R)
Marcos Pereiro (R)

TUBA

Cesar Núñez (R)

ARPA

Bleuenn Le Fric (R)

TIMBAL

José Vicente Faus *

PERCUSIÓN

Marta Prado (R)
Jorge Denis***

JORDI FRANCÉS

DIRECTOR

Jordi Francés desenvolve unha interesante actividade caracterizada por unha mirada ampla sobre o feito artístico. Como director convive entre a ópera, o repertorio sinfónico e a creación actual. Entre os seus compromisos máis próximos figuran invitacións da Orquestra Nacional de España, Teatro Real, Palau de les Arts de Valencia, Orquestra Simfónica de Barcelona i Nacional de Catalunya, Orquesta de la Comunidad de Madrid, Orquesta Sinfónica de Navarra, Orquesta de Valencia, Real Filharmonía de Galicia, Sinfónica de Bilbao, Orquesta del Principado de Asturias, así como numerosos proxectos co Ensemble Sonido Extremo, do que é director artístico. Dirixiu tamén a BBC Philharmonic, Orquesta de RTVE, Ensemble Intercontemporain, Lucerne Festival Academy Orchestra, Orquesta de Extremadura, e outros moitos conxuntos en Europa e América.

Moi interesado tamén na creación contemporánea, levou a cabo as estreas mundiais de máis de cen obras

e traballou con Birtwistle, Eötvös, Haas, Manoury, Gervasoni, Sotelo, López-López, Sánchez-Verdú, Camarero, Torres, Ibarondo, Río-Pareja, Magrané, García-Tomás, entre moitos outros. O seu achegamento ao mundo da ópera prodúcese en gran medida da man de Josep Pons, ao que asistiu desde 2015 no Gran Teatre do Liceu. Debutou no Teatro Real en 2016 e na actualidade, mantén unha frutífera relación co teatro en cuxas tempadas dirixiu a estrea absoluta da ópera *Tránsito* de J. Torres, a estrea en España de *Orphée* de P. Glass, *Arabella* de R. Strauss, a estrea absoluta de *La Regenta* de M. Manchado, *Pierrot Lunaire* de A. Schoenberg etc. Debutou tamén no Palau de les Arts con *Trouble in Tahiti* de L. Bernstein e xa ten confirmados títulos en ambos os teatros para as próximas tempadas. A Ópera de Tenerife, Orquesta de Castilla y León, e a Orquesta Nacional de Hungría son ademais algúns dos seus debuts recentes.

FELIPE BIESEK

DIRECTOR

Durante a última década, Jordi Francés desenvolveu tamén un interesante enfoque pedagóxico para traballar con artistas noveis. Baixo este prisma, mantén unha relación constante coas institucións musicais educativas máis importantes do país como a Orquestra Freixenet da Escola Reina Sofía, a JONDE, a JORCAM, a ESMUC, a JONC, o Conservatori Superior do Liceu de Barcelona, a J.Ou. da Generalitat Valenciana etc. É ademais profesor da Cátedra Zubin Metha de Dirección de Orquestra da Escola Reina Sofía.

É titulado pola Hogeschool Zuyd de Maastricht (Holanda), posgraduado en dirección de repertorio contemporáneo no Conservatorio della Svizzera Italiana de Suíza e Mestrado de Musicoloxía pola Universidad de La Rioja. A súa amplísima formación como director inclúe estancias na Manhattan School of Music de Nova York, a International Järvi Academy de Estonia, a Eötvös Foundation de Budapest, o IRCAM en París, etc. con profesores como Kurt Masur, Jorma Panula, Paavo Järvi e Peter Eötvös.

Nacido en Curitiba (Brasil), Felipe Biesek ten destacado en festivais de música na América Latina, incluíndo o Festival de Inverno de Campos do Jordão, o Festival de Música de Santa Catarina e o Taller de Música de Curitiba. Estudou na Academia de Regência da Osesp, onde recibiu orientación de renomeados mestres como David Robertson, Marin Alsop e Giancarlo Guerrero. En 2023, Felipe Biesek dirixiu a montaxe da ópera *Anxo Negro* de João G. Ripper no Teatro Guaíra coa Orquestra Filarmonica da UFPR. Tras a súa actuación no Femusc 2022, retornou en 2023 como director asistente do festival, colaborando nas producións das óperas *Orfeo* de Monteverdi e Gluck, ademais da *Paixón segundo San Mateo* de Bach.

Como director destacado no Szolnok Masterclass en Hungría, Felipe foi convidado a dirixir en concertos de gala e realizou unha serie de presentacións en Szolnok, Budapest, Marfu, Tiszaigar e Tiszaörs. Dirixiu importan-

MATTEO DAL MASO

DIRECTOR

tes orquestras como as Sinfónica e Jovem do Estado de São Paulo, Cámara de Curitiba, Filarmônica de Goiás, Sinfônica de Guarulhos, Sinfônica de Mogi das Cruces, Sinfônica da UEL, Cámara Ciudadana de Concepción - Chile, Camerata Filarmônica de Indaiatuba e a Filarmônica da UFPR. Tamén traballou con coros de renome incluíndo o Coro da Osesp, Béla Bartók Chamber Choir e Kodály Choir of Debrecen.

Matteo Dal Maso é un director de orquestra e ópera italiano. Gañou o primeiro premio do V Concurso Internacional de Dirección de Atenas, o segundo premio do Concurso Internacional de Dirección Ionel Perlea e o premio do público do Concurso Internacional de Dirección da Orchestra dei Padova e do Veneto Peter Maag.

Matteo gañou a súa reputación internacional dirixindo orquestras profesionais, entre elas, a Filharmónica da BBC, The Achei, Opera North, Manchester Camerata, Northern Ballet, Orquestra de Cámara de Románia, Dallas Winds, Orchestra Filarmonica Salernitana, Orchestra dei Padova e do Veneto, Orquestra Sinfónica Estatal de Lituania, Orquestra Filarmónica de Gran Canaria, Orquestra Filharmónica de Atenas, Royal Liverpool Philharmonic Youth Orchestra e Beogradski Simfoničari. En xuño de 2021, Matteo fixo o seu debut na ópera dirixindo *Carmen* no Teatro JK Tyl de Pilsen (República Checa).

KINGA GLOWACKA

DIRECTORA

Matteo traballou coa BBC Philharmonic e a Royal Liverpool Philharmonic Orchestra da man de directores como Domingo Hindoyan, John Storgards, Nil Venditti, Sir Andrew Davis, Elena Schwarz, Antony Hermus e Mark Wiglesworth.

Kinga Glowacka é directora de orquestra e violista polaca. Gañadora do concurso internacional CySO de dirección e clase maxistral en Nicosia (2024), do 7º Concurso Internacional de Dirección Ionel Perlea (2023) e do primeiro Obradoiro e Concurso Internacional de Dirección en Szeged (2022).

É a fundadora de Orquestra Arco Andare, que dirixe desde 2018.

JOSEPHINE KORDA

DIRECTORA

Joséphine Korda é directora residente da Académie de l'Opéra de Paris (2024-26). En 2024 foi directora invitada na prestigiosa Lucerne Festival Contemporary Academy, onde participou nunha clase maxistral con George Benjamin que se emitiu en Medici TV. Anteriormente foi directora de substitución no Northern Ballet para o seu premiado ballet *Romeo e Xulieta*, directora en prácticas en Opera North (2022-23) e directora asistente na Opéra de Massy, París (2020-21). Participou nas edicións 57 e 58 do Concurso Internacional de Besançon para Directores Noveis, chegando ás semifinais en 2023. Este verán debutará con Opera Holland Park como a súa nova artista en *Itch* de Jonathan Dove.

Josephine ten un mestrado en dirección orquestral da RNCM e unha licenciatura en música da Universidade de Oxford. Tamén estudou Perfeccionamento en dirección e composición na École Normale de Musique de Paris; e obtivo o Certificado Avanzado en repertorio contemporáneo do Conservatorio della Svizzera Italiana.

CELIA LLÁCER

DIRECTORA

Celia Llácer comezou os seus estudos de dirección de orquestra co mestre Borja Quintas e actualmente cursa o programa de Mestrado na Universidade das Artes de Zúric xunto aos profesores Johannes Schlaefli e Christoph-Mathias Mueller. Ao longo da súa carreira recibiu clases maxistrals de mestres como Jaap van Sweden, Emmanuel Villaume, James Lowe, Bruno Aprea ou o profesor Nicolas Pasquet.

Traballou como asistente na Schweizer Jugend-Sinfonie-Orchester (SJSO) xunto ao mestre Johannes Schlaefli. Na temporada 23/24, Celia Llácer foi a directora asistente de l'Orchestre Philharmonique Royal de Liège xunto ao mestre Gergely Madaras.

Participou na última edición da Gstaad Conducting Academy, dirixindo á Gstaad Festival Orchestra. Celia participou na edición de 2023 de The Linda and Mitch Hart Institute coa Ópera de Dallas. Ademais, dirixiu no Festival de Tanglewood xunto á Orquestra de No-

BENJAMIN VOCE

DIRECTOR

vos Artistas co Instituto Tanglewood da Universidade de Boston no 2023.

Esta temporada 24/25, Celia Llácer é a directora titular da Junges Kammerorchester Ostschweiz.

Benjamin Voce é un director emerxente coñecido pola súa habilidade para dar vida mesmo ás partituras máis complicadas. Esta tempada inclúe unha produción da ópera de Britten Owen *Wingrave* e un concerto de estudo coa Filarmónica da BBC.

Desde 2022 traballa con Thomas Adès como director asistente, con orquestras como a Filarmónica de Berlín, a Royal Concertgebouw e a Filarmónica de Londres. Tamén traballou regularmente na Royal Liverpool Philharmonic como asistente do seu director principal, Domingo Hindoyan. Benjamin é actualmente director musical da Orquestra Filarmónica de Devon no suroeste de Inglaterra.

Benjamin estudou música na academia de Daniel Barenboim en Berlín. Antes de mudarse a Alemaña, licenciouse en matemáticas no Imperial College de Londres mentres estudaba viola no Royal College of Music e dirección no Royal Northern College of Music coa bolsa Oglesby.

NOTAS AO PROGRAMA

Raquel García-Tomás (1984), doutora en música polo Royal College of Music, é unha das creadoras máis importantes do país na actualidade. En 2020, foi galardoada co Premio Nacional de Música do Goberno de España “polo carácter interdisciplinario, innovador e atrevido dunha linguaxe compositiva distintiva e única” e, a Generalitat de Cataluña concedeuulle o Premio Nacional de Cultura 2024. *Ceci n'est pas une valse* (Isto non é un vals) foi unha obra co-encargo da Real Filharmonía de Galicia, o Palau de la Música Catalana, Orquestra Simfònica del Vallès e a Fundació Catalunya-La Pedrera, estreada o pasado 7 de novembro. García-Tomás, compositora residente esta temporada, parte dun referente ben coñecido para o público, o vals vienés decimonónico para crear unha obra divertida e curiosa. A idea principal foi extraer pequenos detalles dese xénero para sacalos de contexto e convertelos en grandes masas sonoras. A obra está dividida en cinco seccións que se interpretan de maneira continua e que contrastan entre si en carácter e procedementos compositivos. A primeira, *Ecstatic*, consiste nun *tutti* orquestral en fortísimo no que se produce un lento desenvolvemento harmónico. Trátase dunha especie de gran proceso cadencial dun vals. A continuación, atopamos *Misty*, unha sección totalmente diáfana que nos transmite a idea de algo distante. Por primeira vez aparece un motivo

melódico recoñecible que parece a cita dun vals antigo, pero que é en realidade de nova creación, e que será sometido a un pequeno desenvolvemento. A terceira sección denomínase *Playful* e destaca polo seu carácter rítmico e desenfadado. O foco de interese está na percusión (timbal, caixa e triángulo) que conforman unha base frenética sobre a que se desenvolve o motivo que xa aparecía na sección anterior. O resultado é un vals que sona desfigurado, coxo, e que chega a un punto de clímax para logo disolverse. O cuarto movemento, *Stealthy*, é máis estable e nel convive unha dualidade entre o desenvolvemento tradicional dun vals e outra masa sonora que parece unha presenza que choca contra a primeira. A sección ábrese cun motivo desfasado nos graves que logo se vai trasladando ás distintas seccións da orquestra. O son do glockenspiel supón un desenvolvemento distinto do motivo a nivel tímbrico e recórdanos á sonoridade dunha caixiña de música. Finalmente, a sección cinco *Aethereal* retoma o carácter da primeira co retorno dunha gran masa sonora.

Para falar do estilo de Brahms é preciso facer referencia ás fontes clásicas das que bebeu e a súa procura do equilibrio e ideal de beleza clásica. O hamburgués admiraba os modelos sinfónicos de Haydn, adoraba a música de Mozart pola súas

sinxeleza e beleza, estudou con vehemencia a obra de Bach, estaba fascinado musicalmente por Beethoven e o seu sentido do desenvolvemento e a súa estrutura psicolóxica e monumental. Atraído de Schubert, o apego polas melodías populares e de Schumann, o seu lirismo e o sentido do heroísmo cabaleiresco. Brahms, sempre contrario á música programática ou narrativa, non mostrou ningún interese pola ópera e as súas composicións manifestan un equilibrio entre a súa natureza romántica e a preocupación por deseñar as obras seguindo unha arquitectura tradicional. Algúns compositores coetáneos tacharon a súa música de excesivamente académica, mais así era para eles o exemplo dun continuísmo coa tradición clásica mentres que para a primeira xeración dos románticos, ao mesmo tempo, foi un innovador, rexeitando o uso superfluo de cromatismos e creando novos métodos de harmonización e de escritura de melodías, cunha visión da forma musical moi orixinal e cun resultado musical cheo de emoción. En 1863, Brahms instálase en Viena, non tanto pola tradición de Haydn-Mozart-Beethoven como por tratarse dunha cidade grande que lle daba liberdade nos seus costumes permitíndolle renunciar a certos convencionalismos ademais de poder fuxir preto da natureza. Así, no verán de 1877 durante as súas estancias en Pörttschach e Lichtental compuxo a *Sinfonía núm 2*, escrita con rapidez e facilidade para aproveitar o éxito da *Primeira* antes de que o público volviera encadralo como autor de ‘pezas me-

nores’. Resulta inevitable relacionar a estancia de Brahms en Lichtental, onde rematou a sinfonía, co carácter schubertiano que subxace na súa mestura de fermosos elementos melódicos, ritmos de vales e danzas populares e certa melancolía que asoma ocasionalmente, sobre todo, nos dous primeiros movementos. A importancia do movemento inicial vai máis aló de establecer un estado de ánimo pois os motivos son a base de todo o material melódico do movemento; a coda remata cunha parodia suave dun valse vienés. Baixo a tranquila superficialidade do *Adagio non troppo*, a parte máis sombría de toda a obra, encóntrase unha das formas máis complexas e orixinais de Brahms que establece as bases do movemento en catro grupos distintos de material melódico e un plan harmónico sumamente complicado. O terceiro movemento comeza evocando danzas austríacas, presentadas de forma moi simplificada e cunha orquestración máis básica dando énfase aos violíns e os rexistros altos das madeiras, en particular das frautas. Danzas que levan a un *scherzo* beethoveniano para rematar cunha pasaxe densa que se desvanece tras un acorde das cordas. O *Allegro con spirito* é unha descarga de optimismo e entusiasmo, sendo a música máis vivaz que xamais comporía Brahms (exceptuando as súas Danzas Húngaras), con notables cambios de ritmos e un frenesí incontido na que os grupos instrumentais compiten polo protagonismo, incluso con superposicións temáticas.

**REAL
FILHARMÓNIA
DE GALICIA**

AUDITORIO DE GALICIA

Avenida do Burgo das Nacións, s/n
15705 Santiago de Compostela

DESPACHO DE BILLETES

AUDITORIO 981 571 026
ZONA C 981 542 462

OFICINAS

981 552 290

rfgalicia.org
compostelacultura.gal

INSTAGRAM

@realfilharmoniadegalicia
@compostelacultura

FACEBOOK

RealFilharmoniadeGalicia
CompostelaCultura

TWITTER

@CCultura

TIKTOK

@realfilharmoniadegalicia

**PRÓXIMO CONCERTO
CANTAMOS!**

**XOVES 19 (PERSOAS ABONADAS)
E VENRES 20 DECEMBRO (FÓRA DE ABONO)**

Auditorio de Galicia, 20.30 h

Javier Fajardo, director

Susana García Pico, soprano

Charlene Harriswangler, mezzosoprano

Alberto Miguélez-Rouco, contratenor

Lucas López, barítono

Coro da Orquestra Sinfónica de Galicia

Coros participativos: Coro Cardenal Quiroga Palacios, Coro de Cámara Thalassa, Coro Harmonia Stellae, Coro CMUS de Ourense, Coro Asubío, Coro da Escola Municipal de Música de Santiago

- Antonio Vivaldi: Gloria, RV 589
- Georg Friedrich Haendel: O Mesías (extractos)

